
Список використаних джерел:

1. Богучарова О. І. Проектування освітнього інформаційного збагаченого середовища та його психолого-педагогічне забезпечення / О. І. Богучарова, П. О. Кузнєцов, В. М. Чекер // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки. – 2010. – № 16. – Ч. 2. – С. 6 – 15.
2. Усатенко В. Г. Програмне забезпечення виробництва ПП “Політек-Софт”: “Деканат”, “Бібліограф”, “ПС-Персонал” та “Колоквіум». [Електронний ресурс] / В. Г. Усатенко. – Режим доступу : <http://www.politek-soft.kiev.ua/about.php>
3. ЄДЕБО – це державний освітній електронний реєстр [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vnz.org.ua/novyny/tehnologiyi/2295>

**ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ
МАГІСТРІВ ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ**

Дегтярьова Н. В., Петренко С. І, Удовиченко О. М., Шамшина Н. В.

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Активне впровадження інформаційних технологій в освіту спричинено загальною інформатизацією усіх сфер життя людини. Дослідження методичних проблем дистанційного навчання є науковим напрямом, що привертає увагу багатьох науковців. Проте залишається актуальною та невирішеною остаточно проблема невідповідності наявного стану розвитку дистанційного навчання в Україні та сучасними вимогами до його практичного втілення. Необхідним є інтегрування психолого-педагогічних, педагогічних, інформаційних та телекомунікаційних технологій у дистанційному навчанні для ефективної взаємодії його учасників [1, с. 6].

Процес навчання в магістратурі має відмінності від організації навчання бакалаврів. Переважна більшість магістрантів намагається поєднати професійну діяльність та отримання освіти. Це стає однією з причин актуальності супроводження аудиторної роботи дистанційним курсом. В такому випадку й принцип особистісно-орієнтованого підходу виходить на перший план. Слід зазначити, що всьому цьому сприяє і невелика кількість магістрів у групі, що є особливістю сьогодення за рахунок зменшення кількості випускників шкіл і непопулярності педагогічних спеціальностей. З огляду на це виникає потреба поєднувати різні форми роботи. І такий напрям розглядається у науці як змішане або комбіноване навчання. Вказаній проблемі приділяли увагу Ю. І. Капустін, О. О. Рафальська, Б. І. Шухевич та інші. В дослідженнях зазначається, що доцільною є підтримка дистанційними формами роботи студента аудиторних занять, а саме [2 – 4; 6]:

- використання сайтів для підтримки змішаного навчання;
- використання систем управління курсом;
- використання синхронних та асинхронних обговорень;
- підтримка курсу мультимедійними ресурсами тощо.

І при цьому стає менш гострою проблема самомотивації навчання, самоорганізації студента.

Для магістрів спеціальності 014 «Середня освіта (Інформатика)» у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка навчальним планом передбачений курс лабораторного практикуму зі спеціальності. Для підтримки такого курсу було розроблено дистанційне супроводження. Метою вказаного курсу є узагальнення та систематизація знань студентів з різних тем курсу інформатики, набуття нових та відпрацювання уже існуючих умінь та навичок застосування програмних засобів при роботі з різними типами даних [5]. В курсі пропонуються такі теми для роботи студентів: робота з текстовими, табличними даними, алгоритмізація, програмування, створення дидактичних матеріалів для майбутньої професійної діяльності, розв’язання

компетентнісних завдань, робота з Інтернет-сервісами, підготовка есе на тему за варіантом. Завершується курс тестуванням та виставленням заліку. Захист кожної практичної роботи (за навчальним планом курс включає практичні, а не лабораторні роботи) відбувається виключно під час аудиторних занять. Задачею викладача є упевнитися в тому, що робота була виконана особисто магістрантом. Кожний викладач відслідковує існуючі розробки в глобальній мережі і уміє визначити роботу виконану самостійно студентом чи скопійовану або скомпільовану. На кожний вид роботи визначається певна кількість балів від 5 до 10, з яких передбачено і за присутність на занятті, і за правильність виконання роботи. Таким чином, якщо студент бажає виконувати дистанційно роботу, то він може отримати лише 58 балів за практичні роботи. За тестування магістрант може отримати до 30 балів. Тестування можна проходити одноразово дистанційно чи очно. Таким чином, максимальна кількість балів за дистанційну роботу передбачає отримання 88 балів – «добре». 90 балів і вище магістрант може отримати лише за умови присутності на заняттях, оскільки основний вид роботи все ж таки очний. Для отримання оцінки «відмінно» достатньо бути присутнім та виконувати відповідну роботу на 30% аудиторних занять.

Магістранти в цілому позитивно ставляться до змішаного навчання і виконують всі вимоги, що встановлює викладач. При анкетуванні щодо такого поєднання очної та дистанційної роботи 93% магістрантів відмітили, зручність, доцільність та сучасність впровадження елементів дистанційного навчання, така ж кількість опитуваних поєднувала дистанційне виконання завдань та аудиторну роботу на якісному рівні.

Таким чином, дистанційне супроводження аудиторної роботи має низку позитивних моментів таких, як: гнучкість відносно визначення часу для навчання магістром, суміщення отримання освіти з професійною діяльністю, технологічність навчання, можливість при виконанні роботи звернутися до пошукових систем та інших Інтернет-сервісів, можливість очно та дистанційно спілкуватися з викладачем, отримувати консультації, зняття психологічного дискомфорту, виховання відповідальності за результати власної роботи тощо. Існують також і недоліки такої роботи, що полягають у необхідності безперервного та якісного доступу до глобальної мережі, великі витрати часу викладача на підтримку супроводження дистанційного курсу і проведення аудиторних занять тощо.

Список використаних джерел:

1. Дистанційне навчання: психологічні засади : монографія / [М. Л. Смульсон, Ю. І. Машбиць, М. І. Жалдак та ін.] ; за ред. М. Л. Смульсон. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2012. – 240 с.
2. Кайдалова Л. Г. Викладач у системі дистанційного навчання / Л. Г. Кайдалова // Проблеми інженерно-педагогічної освіти. – 2011. – № 32 – 33. – С. 104 – 109.
3. Рафальська О. О. Технологія змішаного навчання як інновація дистанційної освіти / О. О. Рафальська // Комп'ютерно-орієнтовані технології: освіта, наука, виробництво. – 2013. – Вип. № 11. – С. 128 – 133
4. Самолюк Н. Актуальність і проблемність дистанційного навчання / Н. Самолюк, М. Швець // Нова педагогічна думка. – 2013. – № 11. – С. 193 – 201.
5. Дегтярьова Н. В. Спецлабпрактикум з інформатики. Методичні рекомендації / Н. В. Дегтярьова, С. І. Петренко. – Суми : ФОП Цьома С.П., 2017. – 28 с.
6. Штихно Л. В. Дистанційне навчання як перспективний напрям розвитку сучасної освіти / Л. В. Штихно // Молодий вчений. – № 6. – червень, 2016. – С. 489 – 493.